

DOROZUMIEĆ SIĘ (7) *vb pf*

się (6), się (1).

Oba o jasne, e pochylone.

inf dorozumić się (4); -é- (1), -(e) (3). *◇ praet 3 sg m* dorozumi(a)ł się (1). *◇ fut 3 sg* dorozumi(e) się (1). *◇ part praet act* dorozumiawszy się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Zrozumieć, domyśleć się, zorientować się, odgadnąć; colligere, coniectura assequi Mącz (7) : ex hoc potes colligere, Ztąd się możeśz dobąć/ dorozumieć. Mącz 187c, 385a.

dorozumieć się czego (2): SarnUzn F8v; A żeby to tak było/ łącno fye każdy tego dorozumić może. GrzepGeom O4v.

Ze zdaniem dopełnieniowym [że (2), co (1)] (3): GórnDworz N4; Mąż [...] potym dorozumiawfzy fye co było/ ípytał íy KochWz 136; aczytał go [list] zwielką pilnością dwokroć [!] dorozumiał się ze miał bydz wykład tegolista domnie ActReg 127.

Formacje pochodne cf ROZUMIEĆ SIĘ.

Cf DOROZUMIENIE SIĘ